

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

skládání archu B 1

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich. spol. s r.o. řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E. Calda, PhDr. V. Czumalo, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl (předseda), Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 10. 5. 2000. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice. Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelů a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko můžete také najít na internetu v rámci www stránek obce Dobřichovice.

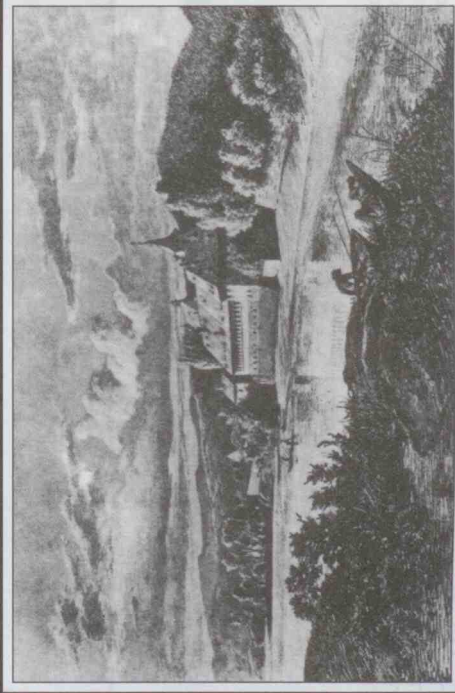
XVI/2000

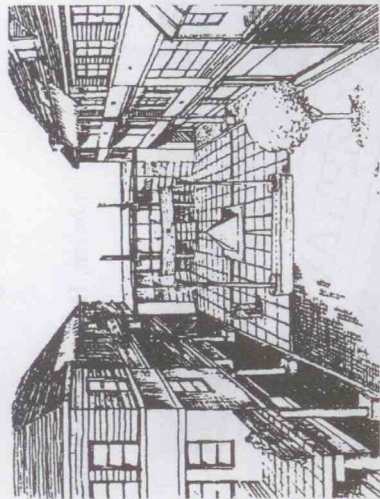
2 - jaroletó

otevření náměstí, aktuality, návštěva francouzských hostů, HgS a strakapoud,
kultura a sport

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

DOSTAVBA NÁMĚSTÍ DOBŘICHOVICE

1. etapa - dokončeno
k nastěhování
2. etapa - připravuje se

DOB - Invest a.s.
Palackého 541, 252 29 Dobřichovice
Ing. D. Havlík, M. Brabec
tel: 02/2188 4850, 02/991 2050
fax: 02/2188 1860

PRODEJ BYTŮ DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ PRONÁJEM NEBYTOVÝCH PROSTOR

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku

- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU - možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta (ceny platné od 1.1.2000)

pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem piana 50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů 50,- Kč/hod.

provozni a cenové podmínky při děleatvajících akcích - individuální dohoda

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 252 29 Dobřichovice, 5.května 3
Ing. Magda Havlíková (event. Ing. Daniel Havlík)
tel. 02/991 1031 (byť), 991 2050 (pracovna), Za Mlýnem 888, Dobřichovice

KVĚTNOVÉ ZASTAVENÍ

PETR KRÁL: HLOUBKA MALOMĚSTA
P.S. Ivanovi Blatnému

Vůně česneku a kopru se dme v nozdrách léta.
Zelný trh, zelené šuplíky v obchodu semeny
jen spící v mírném slunci za zády prodavačky.
(Jitřina? Květa?)

Opomíjený poklad – jen časem hlazený –
je pravý přepych, Klímání města jeho noblesa.
Náměstí na konci dne: pouhé zazívání
tam vzadu, v ústí ulic. V secesním arkýři
zvyrážená skla
dál drží prázdný tvar páva mezi střepinami.

[P. Král, *Staronový kontinent. Úmorné básně a daleká noblesa (1989 – 1992)*, Brno 1997, s. 96.]

Z NAŠEHO ŽIVOTA

POZVÁNKA NA SPOLEČNÝ VEČER S DELEGACÍ NAŠÍ DRUŽEBNÍ OBCE Z FRANCIE.

Srdčně Vás zveme na setkání s francouzskými přáteli z obce Villieu – Loyes – Mollon, které se koná v **sobotu 3. června v 18.30 v Sále dr. Fürsta**. Francouzský starosta, pan Claude Marcou nám přiblíží svou obec v krátké přednášce, kterou doprovodí promítáním diapositivů. Po přednášce bude následovat volná diskuse se členy francouzské delegace. Vše bude tlumočeno, a tak se nikdo nemusí obávat komunikačních problémů. Na závěr bude malé občerstvení. Těšíme se na Vaši účast.

Za organizační výbor

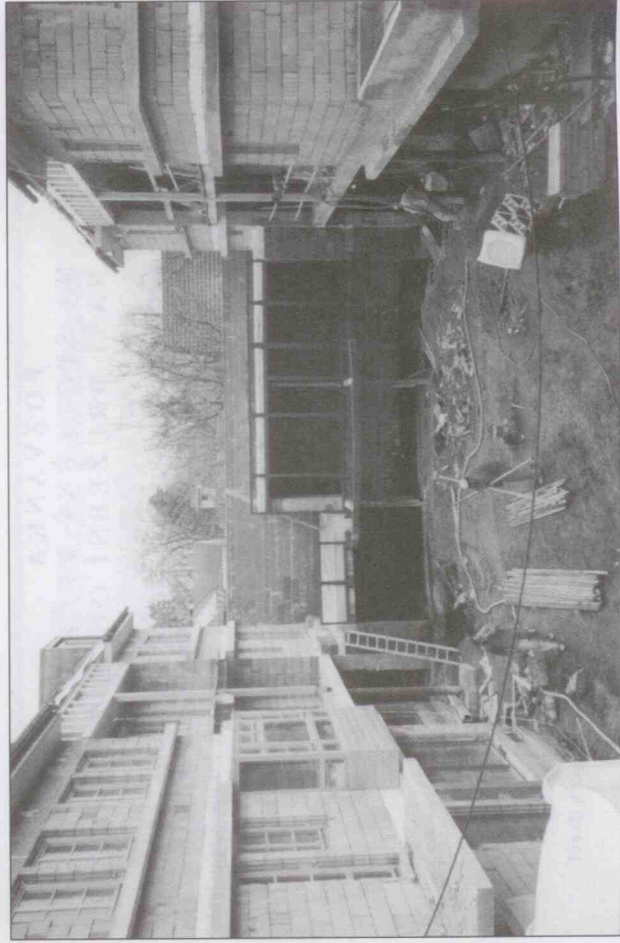
Z. Hochová

POZVÁNKA

Společnost DOB-Invest a.s.
si Vás dovoluje pozvat na

slavnostní přípitek na novém dobřichovickém náměstí a na Den otevřených dveří
v právě dokončeném polyfunkčním objektu v Palackého ulici.

Malá společenská akce se koná v **sobotu 10.6. 2000 od 16 hodin** na místě samém.

Pár slov ke stavbě.

Boční pohled - fotografie objektu pořízená z půdy sousedního domu (nad dnešní poštou) - ukazuje stav prací začátkem dubna. Pohled do náměstí (fotografován ze střechy již zbouraného domu čp. 180) dokumentuje postup stavby z počátku února. Polyfunkční dům stavěný v první etapě plánovaných staveb v centru Dobřichovic a označovaný jako dům A, resp. A1, A3 a A4 je v těchto dnech dokončován a připravován k předání jednotlivým uživatelům.

Postupně mizí některé neznámé. Je např. již zřejmé obsazení všech obchodních prostor dokončeného domu - kromě již dlouho dopředu dohodnutého stěhování Union banky je znám provozovatel kavárny (tato část věty však již opět neplatí - viz poznámka pod čárkou) i dalších dvou obchodů - v jednom bude nová dobřichovická lékárna, v druhém oční optika. Ze dvou bytů v prvním patře objektu vlevo při pohledu do náměstí vznikly dvě lékařské ordinace (zatím pro tři lékaře), z bytů zbývá k prodeji již jen menšinový počet.

Končí první etapa stavby, je čas na první hodnocení. Zdá se, že odhad zájmu o nové byty byl realistický. Objekt sice nebyl rozprodán při zahájení stavby a dosud je několik bytů ještě volných k prodeji - avšak na dobu, kdy v Praze výrazně převyšuje nabídka prodávaných bytů poptávku a většina obyvatelstva nemá příliš mnoho peněz k investování, je skutečnost, že je (v době psaní tohoto textu - v první polovině května) prodáno více než 65 % prodávané plochy bytů, poměrně slušný úspěch. Je na místě poděkovat projektantům areálu, Ateliéru 90 z Brna - architektům L. Vlachynskému, J. Foretníkovi, J. Dřevíkovskému a dalším, za zajímavé architektonické řešení, zhotovitelské firmě Průmstav Praha i jejím subdodavatelům za kvalitně provedenou stavbu, dobřichovické firmě Mramor za vzorné vydláždění náměstí, rodinám Brodeckých, Šustrových a panu Křížovi za vstřícný sousedský přístup, obci Dobřichovice za klady postoj k záměru dostavby náměstí a mnoha dalším zúčastněným za pomoc a spolupráci. Nemohu jinak než výrazně poděkovat a vyzdvihnout práci pana Miroslava Brabce, který měl jménem DOB-Investu na starosti technický dozor investora a bez jehož přičinění by stavba rozhodně nebyla dokončena v takové kvalitě a v předem stanovených finančních objemech. Děkuji též své manželce za množství hodin strávených prezentováním výkresů, modelu a posléze i mnoha dalším zúčastněným za pomoc a spolupráci. Nemohu jinak než výrazně řadě i za snášení mého pracovního tempa a času na úkor rodiny. Těch, kterým bych měl poděkovat je samozřejmě mnohem více. Při pokusu o úplný výčet bych však určitě na někoho zapomněl. Proto alespoň takto: díky Vám všem, kteří jste ke zdárnému postupu prací přispěli.

Dokončením prvního objektu naše práce v centru obce nekončí. Prohájí přípravné kroky k zahájení druhé etapy. Ta začne demolici domu dnešní Union banky po jejím přestěhování do nových prostor. Následně bude na místě zbouraného domu postaven nový objekt, označovaný jako dům B, půdorysně obdélníkového tvaru, podobný domu postavenému v první etapě. Projektované podlouhí v čelní i boční straně domu v přízemí naváže na podlouhí před novými pracovištěm Union banky. Hlavními uživateli obchodních prostor v budově B budou pravděpodobně pošta a spořitelna. Zájemci o koupi bytu v prvním a druhém patře nebo v podkrovní mají možnost již nyní vybírat z výkresů pro ně nejzajímavější uspořádání bytu. Zkušenost z první etapy ukazuje, že ten, kdo kupoval mezi prvními, mohl s nejmenšími náklady požádat o změny v bytě a dotvořit si jej tak podle svého přání. Pokud vše půjde ideálně, mohla by stavba druhého objektu začít ještě letos a dokončena by byla asi rok po zahájení. Pravděpodobnější možností je zahájení stavby příští rok na jaře - opět s roční lhůtou k dokončení.

Přál bych si, aby se v novém objektu všem uživatelům dobře bydlo, či podnikalo, aby nové dobřichovické náměstí zažívalo čilý ruch, a aby se v obdobném čase a kvalitě podařilo dokončit stavbu dalšího objektu a zkrášlení blízkého okolí. Rád bych, aby nově upravené centrum obce přijali místní občané za své.

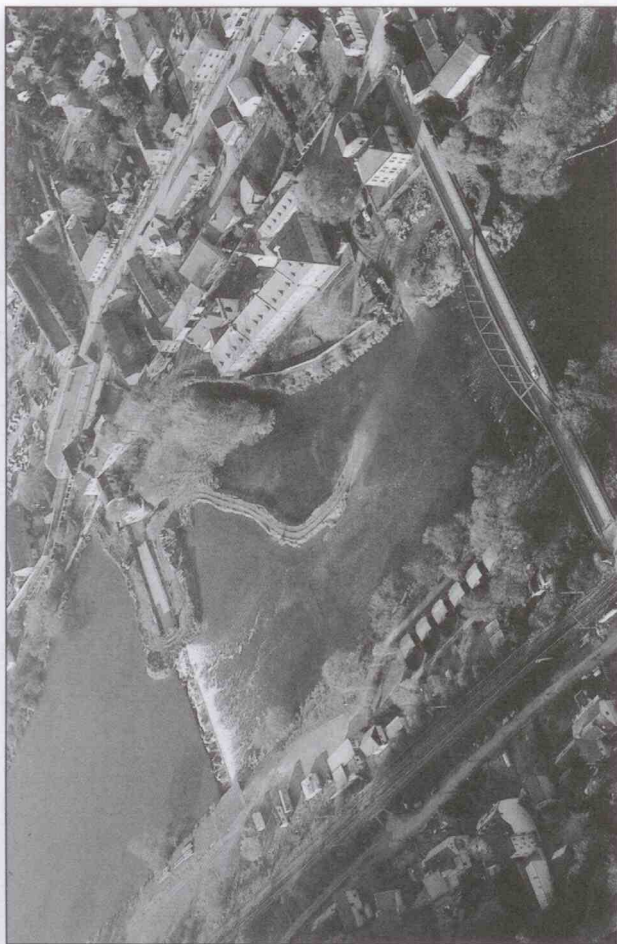
Ing. Daniel Havlík

P.S.: Dovětek ke kavárně

Provozovatel kavárny není opět znám a DOB-Invest hledá zájemce o pronájem tohoto prostoru. Předpokládaný nájemce, který již podepsal smlouvu o budoucí smlouvě nájemní z rodinných důvodů požádal o možnost od smlouvy odstoupit. Tímto je tedy možné opět vyhlásit nabídku prostor k pronájmu. DOB-

Invest současně osloví zájemce, které odmítli v době, kdy již měl podepsánu smlouvu s nyní odstoupujícím zájemcem.

AKTUALITY

Leteckým snímkem z opravy levé poloviny jezu připomínáme, že práce na opravě úspěšně probíhají a v létě se můžeme těšit na slavnostní otevření.

TOLERANČNÍ PATENT SE STRAKAPOUDEM

Míváme na zahradě strakapouda. Občas k nám odněkud přiletí a ohlásí se rytmickým tukaním, když začne proklepávat kmen ořechu a někdy i sloup elektrického vedení, který máme na zahradě od samého počátku elektrifikace obce. Jsou to zvuky, které člověk slyší docela rád, protože už jim skoro odvykl - není to sice volání divočiny, ale je to přece jen příroda a nikoli všudypřítomná hudební kulisa a rámusení projíždějících aut. A tak když uslyším, že se dostavil, vykloním se z okna a koukám, jestli ho uvidím. Někdy se mi to vůbec nepodaří, neboť buší do stromu z druhé strany než je mé pozorovací

stanoviště, někdy se mi to ale povede, i když to pár okamžiků trvá, než se rozkoukám. Potom chvíli pozoruju tu kmitající hlavičku s červenou čepičkou, která se její ostrý zobák dobývá pod kůru, a říkám si, co mi to dá za práci, než najde nějakou tu larvu, a že kdybych já si měl takhle obstarávat živobytí, že už bych tady asi dávno nebyl, protože těch larev bych potřeboval nepočetně mnohem víc a navíc si je jako svou stravu nedovedu vůbec představit; kromě toho šplhání po stromech taky moc nemiluju. Za chvíli je ale po přemítání, neboť strakapoud po několika minutách úsilovného konání obvykle usoudí, že se u nás napracoval už dost, a odletí za prací jinam.

Je to užitečný pták - přiletí, odpracuje si své, do něčeho vám - s odpuštěním - nekecá a odletí. Někteří jimi ptáci tak skromní nejsou; sice k vám nelétají na zahradu, ale každou chvíli vám posílají své rady, porady a poselství prostřednictvím sdělovacích prostředků. A také způsob, kterým si obstarávají živobytí, není u nich tak prostý jako u strakapouda a v některých případech je dokonce obestřen rouškou tajemství, kterou se ještě žádnému ornitologovi nepodařilo odhalit. Ze všech ptáků mám proto nejraději našeho strakapouda, i když někteří jimi ptáci budou škodolibě tvrdit, že je to kvůli barvě jeho čepičky.

Zanáším se dokonce myšlenkou, že s naším strakapoudem uzavřu toleranční patent - budeme si oba dělat, co chceme, ale nebudeme si do toho moc mluvit a když už, tak jen aby se neřeklo. Asi se vám to zdá zbytečné, protože to tak dosud probíhalo i bez této formální úmluvy, ale myslím si, že to nemusí být marné už proto, že to zvýší strakapoudovu prestiž v očích ostatních ptáků, kteří už tento patent dávno mají. Zkusím to našemu strakapoudovi navrhnout, hned jak u nás přistě zaklepe. Ten bude zírat!

HKS

SPOPKY

OS DIAKONIE

Dostal jsem jako každoročně výroční zprávu OS Diakonie Úpice s žádostí o poděkování všem, kdo se na jejím bohuibém a důležitém díle podílejí, ať věcnými, či peněžitými dary. Využívám této příležitosti ke sdělení několika základních skutečností.

1. OS Diakonie je nezisková charitativní iniciativa, která zprostředkovává pomoc potřebným bez ohledu na rasu, víru, národnost.
2. Adresáty pomoci jsou postižení, nemocní, nezaměstnaní, bezdomovci, uprchlíci, osamělé matky, pěstounské rodiny, propuštění vězni, opuštěné děti, důchodci a oběti přírodních katastrof, a to buď přímo, nebo prostřednictvím různých zařízení - azylové a dětské domovy, zvláštní zařízení pěstounské péče, domovy důchodců, ústavy sociální péče o mentálně a tělesně postižené, nápravné výchovné ústavy, domovy s pečovatelskou službou, zařízení křesťanských a občanských iniciativ.
3. Rozsah materiální pomoci v roce 1999 v číslech: 19.750 osob obdrželo 253 tun oblečení a prádla, 47 tu obuvi, 17 tun školních potřeb a hraček, 42 tun ostatního materiálu. Organizace obdržely: 38 tun oblečení a prádla, 47 tun obuvi, 13 tun školních potřeb a hraček a 72 tun nábytku, domácích potřeb a technických prostředků pro domácnost. Celkem bylo vydáno 529 tun materiálu v hodnotě 5.290.000 Kč.

Toto číslo vyjadřuje náklady na svoz, vyřízení a expedici, nikoli skutečnou hodnotu věci, která je nepoměrně vyšší.

stezkami. Na řadu zamýšlených projektů bude ale třeba hledat další zdroje jak v celostátních, tak mezinárodních grantových programech, a především u sponzorů.

Část debat, jež na valném shromáždění proběhly, resumuje program kulturních akcí, který uveřejňujeme na jiném místě tohoto čísla. Činnost Společnosti Dobřichovice se ale samozřejmě nevyčerpává jen organizačními koncerty, výstav, divadelních představení a přednáškami, i když také v roce 2000 zůstane zřejmě nejdůležitější stopou práce občanského sdružení v životě naší obce.

OMLUVA

Čas od času děláme chyby. Pokud naše chyba někomu ublíží nebo uskodí, je třeba se přiměřeně omluvit. V posledním čísle Kukátka jsem v této rubrice zmínil naše nepřiléhavé vztahy se základní školou s tím, že do uzavěrky nebyly známy odpovědi jejího vedení na stížnosti jednoty k nedostatečnému pedagogickému dozoru. Kukátko vyšlo a já teprve potom zjistil, že z několika důvodů náš dopis řediteli školy neodešel, čímž se pan ředitel Stejskal o celé záležitosti dozvěděl právě až z Kukátka. Za tuto skutečnost se panu řediteli Stejskalovi i celému vedení základní školy omlouvám.

Ing. Jiri Geisler

Z HISTORIE

Pokračování volného cyklu textů o zajímavých lidech, rodinách a rodech žijících v Dobřichovicích a blízkém okolí.

ROD HAINZŮ

Je tomu již dávno, my si to již nepamätujeme, je tomu již skoro 400 let, co se objevily první zmínky o rodu Hainzů. My dnes ani nevíme, jak vypadali, jak mluvili, zdali byli tmavovlasí nebo snad světlolvasí. Zdali byli velcí či středního růstu. My víme, že v těch dobách lidský život mnoho neznamenal. My víme, že snad v dobách nouze pěstovali na svých poličkách něco k snědku, nebo snad jako vojáci hájili čest svého pána. My víme či nevíme, pamätují se právě ti, o kterých bude tato kronika vyprávět.

Když se Jizera v dávných dobách velkými zákrutami točila v jezírkách a povodněmi kolem panství Kosmonoského a jižním bokem na panství Mladoboleslavském, několik kilometrů na severozápad od tohoto panství bylo několik tenkrát malých vesniček jménem Hrdlořezy, Bukovno, Horní a Dolní Stádkory. V těchto vesničkách se před mnoha staletími vyskytla jména Heintz, Hainz a Henz a v začátcích 18. století Heyntz, Heintz a Hainz až do konce u větve Václava Heyntze a později u jeho dětí Josefa a Františka, od roku 1725 až 1823 na Hanc, Hanz a nyní na Hainz. Kolem poloviny 17. století ve vsi Hrdlořezy panství Kosmonoského byl Kašpar Hanc, asi 1610. Praotec dnešních Hainzů pak byl Jan Hancz, asi 1635, Dorotha Hanzova, asi 1637, Václav Hyncz, kolem 1650, Marie, dcera Hynczova, asi kolem 1660-5.

(...)

4. Po uspokojení potřeb domácích žadatelů se vypravují dodávky do oblastí postižených přírodními katastrofami nebo válkou. V loňském roce to bylo 383 tun různého materiálu pro Ukrajinu, Moldavii, Podkarpatskou Rus a Rumunsko. Největším problémem je doprava na místo určení a uskutečňuje se ve spolupráci s dalšími charitativními organizacemi.

5. Nákladní je i svoz sbírek, který je prováděn 7 nákladními auty po celé republice. Ide většinou o starší vozy (darované, zakoupené, propůjčené) se značnými nároky na údržbu. Je proto vítán každý příspěvek na náklady dopravy, zvláště s ohledem na zdražení nafty a benzínu.

6. Jak je celá činnost financována? Především vlastní činností (zpracování odpadového materiálu a dary za odebrané věci), dotacemi MPSV, MZČR, MŽP, OÚ Trutnov, OÚ Semily, nejruznějšími dárči (jednotlivci, firmy) a sbírkami. Hospodaření skončilo v minulém roce schodkem ve výši 2.142,80 Kč.

Několik slov ke sběrnému místu v Řevnicích. Nachází se v budově sboru Církve československé husitské v Nerudově ulici č.p. 418/24, tel. 991 4856. Rádi konáme zprostředkovatelskou službu, ale máme několik připomínek. Nemáme vyhrazeny určité dny, protože víme, že to často závisí na možnostech dopravy, ale nejsme rádi, když přijíždíte např. v neděli během bohoslužeb nebo v případě naší nepřítomnosti skládáte věci venku. Nejlepší je domluvit termín osobně nebo telefonicky a pak zazvonit u brány. Myslete i na to, že všechno se musí dopravovat k nákladnímu autu, a proto je třeba všechno řádně zabalit a volit takové obaly (krabice, pytle), aby vydržely dopravu a věci se nerozspaly po cestě. Odvozy jsou prováděny průměrně jednou měsíčně, případně častěji, podle množství sbírkového materiálu. Je možno zasílat nebo dopravovat věci i přímo do Broumova, kam se Diakonie Úpice přestěhovala, protože zde byly získány větší prostory pro třídění a skladování materiálu. Při této příležitosti je možno si prohlédnout celé zařízení a navštívit Jiráskův kraj i skalní město Broumovských stěn.

Za farní úřad ČČSH

Eva a Rudolf Němcovi

**

ZE SPOLEČNOSTI (DOBŘICHOVICE)

Společnost Dobřichovice se 25. března 2000 sešla na svém pravidelném valném shromáždění. Dle litery stanov byla především schválena zpráva o hospodaření za rok 1999, stanovena výše členského příspěvku a zvolen nový výbor (znovu ve složení PhDr. Jiří Matl – předseda, Ing. Magda Havlíková – jednatele, Ing. Magdalena Kadlecová, CSc. – pokladník, MUDr. Miroslava Hornychová, CSc., PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.). Shromáždění ale bylo především příležitostí k bilanci minulého období a k diskusím o nových aktivitách.

Bilance mohla být letos radostná. Program kulturních podniků v Sále MUDr. F. Fürsta se rozrostl v kvantu i kvalitě natolik, že člověk neznalý by za ním očekával profesionální kulturní zařízení s mnoha zaměstnanci ve velkém měšti, nikoliv nevelké občanské sdružení v nevelké obci. Díky kvalitě nabídky se publikum rozrostlo tempem, které neočekávali ani největší optimisté. Podarilo se také konečně rozrušit věkovou monolitčnost dobřichovického publika. Stejně potěšitelný je fakt, že sál dokáží beze zbytku naplnit nejen koncerty známých osobností, ale také například cestopisné přednášky. Grantový systém, jehož prostřednictvím obec štedře dotuje kulturní aktivity, navíc dovoluje nejen jen cestou zaručených diváckých a posluchačských magnetů, ale pouštět se i méně vyslapanými, a tedy ekonomicky dobrodružnými

Nejstarší Ml. Boleslavská matrika začíná roku 1616. Založena byla knězem Jiříkem Čejkovským z Chlumocna, t. č. místoděkanem v Ml. Boleslavi. Od času sv. Jiří od r. 1617 byl novým děkanem Pavel Černovický z Německobrodská.

(...) Roku 1645 končí se první matrika.

Z této větve, když 200 let přeskočíme v čase, se 2. 8. 1815 v Sukoradech narodil Ludvík Hainz, hodinař, který vlastně založil obchod na Staroměstském náměstí. Skoupil dva úzké domy na rohu Železné a Staroměstského náměstí patřící pláteníkovi, nechal je zbourat a přestavět na jediný dům, který staletími změnil svou vnější podobu, ale stále patřil rodině Hainzů, a měl hodinářský obchod v přízemí. Tento Ludvík Hainz se oženil s Barbarou Bindrovou, jejíž rodiče vlastnili pivnici na Malostranském nám. (nyní U Schnellů), ale hlavně vinárnu v sousedství Hainzova domu na Staroměstském nám. (nyní Zlatá konvice), kam L. Hainz chodival na skleničku a kde si také vyhlédl nevěstu. Měli spolu 9 dětí.

Po linii syn Ludvík Josef Hainz (* 31. 3. 1847) se oženil s Františkou Brdlíkovou z Počátek (*na fotografii z roku 1922*) a měli spolu 5 dětí.

*babička Františka Hainzová
roz. Brdlíková (1922)*

[10]

KUKÁTKO 2/2000

Jeho sestra Louisa (* 19. 8. 1856) se provdala za Františka Prochásku, továrníka mýdel a voňavek, a postavili si (1890-91) vilu Louisu v Dobříčovicích v Krajníkové ulici. Tuto Louisu miloval též hudebník Friml, který pro ni složil milostnou píseň, známou nyní jako "Indiánská píseň lásky", a "Já ručku líbám Vám madam". Když se provdala, odejel do Ameriky a tam i zemřel.

Ludvík Josef Hainz měl dceru Františku, která zemřela jako dítě. Následoval Ludvík (* 1. 1. 1878).

Třetí byl Emil (* 26. 8. 1879 † 7. 12. 1956, *na fotografii z roku 1919*). Byl důstojníkem v rakouské armádě. Oženil se s Marií Dědkovou (rodiče autora tohoto povídání).

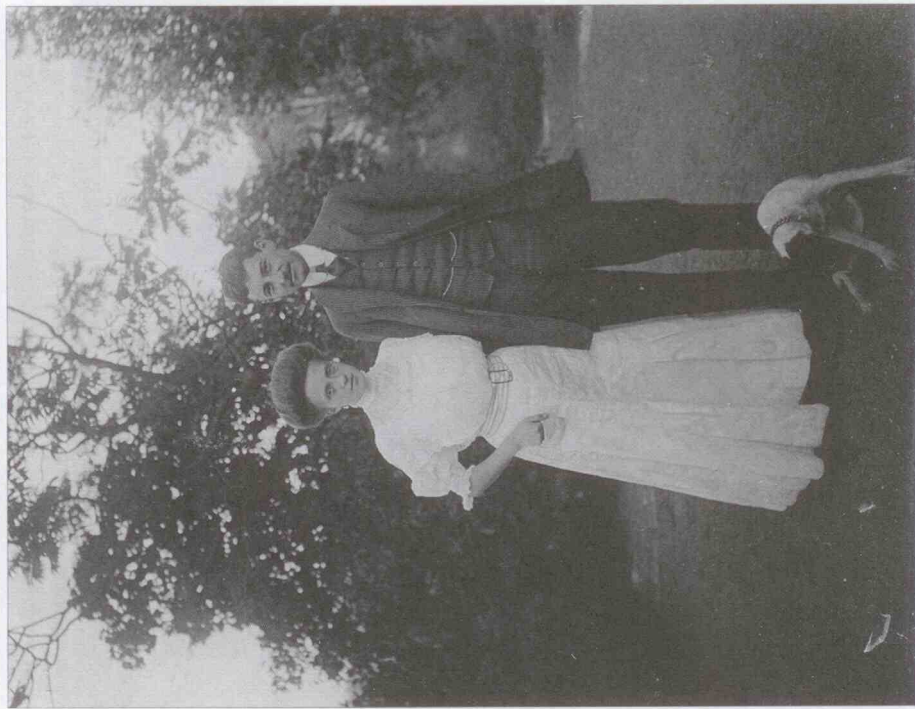
Emil Hainz s chotí – rodiče autora vzpomínek (1919)

KUKÁTKO 2/2000

[11]

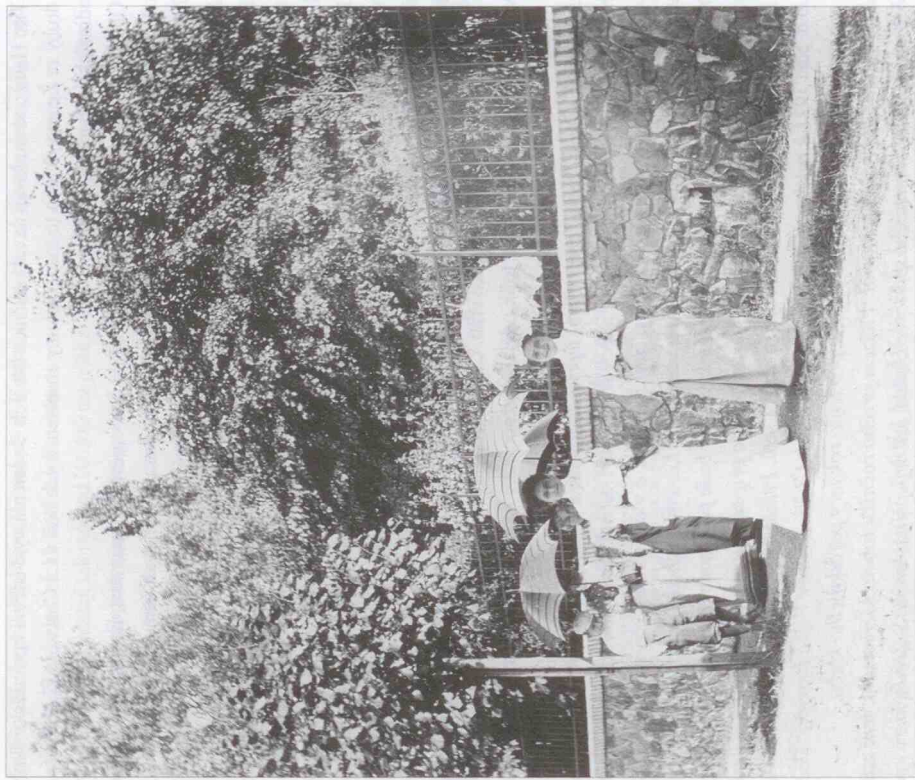
Čtvrtým byl Teodor, ing. arch., který se oženil s Růžnou Mojžíšovou, byli bezdětní.

Pátým byl Jaromír (o něm se ještě širě zmíním, * 17.9.1883), který se oženil s Kristýnou Zítkovou (na fotografii z roku 1908), zvanou též teta Tynda, a s ní měl dceru Jaromíru (* 20.2.1909 a † 1990), která se provdala za JUDr. Eduarda Krütznera z Dobříčovic (ulice Pod Pensionátem 140), a syna Josefa. Sám padl jako mladý v Rusku během první světové války.

Jaromír Hainz s chotí (1908)

Celá tato generace už jezdila, bydlela, nebo se přivdala či přizemila do Dobříčovic (foto na ulici z roku 1904).

Krajníková ulice na Brunšově (1904)

Druhorozený syn Ludvík Hainz * 1.1.1878 † 31.8.1958, také hodinář, jako skoro všichni synové Hainzů, se oženil s Jarmilou Krajníkovou z Dobříčovic (v ulici Krajníkově) (* 4.5.1882 a † 1964). Oba jsou pochováni v Karlci. Měli spolu dva syny Ludvíka * 7.5.1908, hodináře dosud žijícího a Miroslava (* 16.6.1910), také hodináře († 15.3.1984).

Pokud se týče mých bratranců Ludvíka Hainze, který se narodil dne 7. 5. 1908 a který dosud žije, dnes je mu již 91 let, můj druhý bratranec Miroslav Hainz, který se narodil 16. 6. 1910, to je v ten den, kdy i já jsem se narodil ale o 11 let později. Tento můj bratranec ale zemřel již 15. 3. 1984.

Tito Hainzové studovali na zahraničních školách. Jeden má vysvědčení hodinářské školy v Saint Croix a druhý ze Ženevy. Mimo to mají diplomy absolventských škol v La Chaux de Fonds a mezinárodní školy hodinářské v Ženevě.

Oba bratři Hainzové vedli svůj obchod na Staroměstském náměstí, hodinářství a zlatnictví, až do ukončení druhé světové války. Ve chvílích volného času se věnovali čemu jinému než tenisu a byli také dobrými hráči.

Páté dítě Ludvíka Josefa Hainze byl Jaromír, zajímavý to člověk a velký sportovec.

Když se Jaromír Hainz narodil, bylo to 17. 9. 1883. Dorostl a později se stal úředníkem sportovního ústavu, měl mnoho času na to, aby se věnoval sportu. A vsutku byl sportovcem vynikajícím, již od mládí pěstoval hru v tenisu, byl členem I. ČLTK, ten nejlepší sportovec, nejenom hrou, ale pro svou milou povahu.

Přišla však válka a mnoho sportovců přerušilo svůj oblíbený sport. Válka se přehmala a zachovala se k českému tenisu dost milosrdně. Všichni se vrátili ke svému sportu až na jednoho, bohužel jednoho z nejlepších. Nevrátil se z dalekých plánů ruských dobrý člověk všestranný sportsman, nejlepší kamarád a výborný tenista – Jaromír Hainz. S dychtivostí všichni, kdož jej znali, sdělovali si klamně zprávy, jimž rádi věřili, že zůstal v Rusku a že se přece vrátí. Čas potvrdil tragický jeho skon a jen věrná podoba sochy v klubovně jeho klubu, pro který žil a tolik udělal, a vzpomínky na něj zůstaly památkou po jeho milém zjevu.

I. ČLTK (I. Czech Lawn-Tennis Club) teprve dostává se k tomu, aby sportovním podnikem reálně uctil památku tohoto sportovce. Čini tak ve dnech 10.–11. září na svých dvorcích soutěží nejlepších hráčů československé národnosti v singlu, v němž byl Hainz nejlepší, a sochu tohoto, vytvořenou akad. sochařem kapitánem franc. legii Ducháčem Vyskočilem a věnovanou Karlem z Robětiny. Bez nároku na cenu ukáží se prvořádní čeští hráči, aby soutěží, jež na sklonku sezony bude potvrzením nebo korektivem jejich síly, určíli nejlepšího. Cena – Hainzova socha – jest putovní a připadne tomu, jenž tříkráte zvítězí (w.o. se nepočítá). Konečná kola a semifinále hraje se na pět setů. Příhlásky písemně prvořádních hráčů bez vkladu do 8. září 1921 k rukám K. Křikavy, Praha VII., I. ČLTK., ostrov Velké Benátky. Počet hráčů omezen a o osobách dle výkonnosti rozhodne pro tento rok jury pořádajícího klubu.

Lawn-tennis Hainzův Memorial. Vítězem prvého ročníku tohoto Memorálu, jenž založen byl p. K. Robětinem k uctění znamenitého sportovce Hainze, jest nejlepší náš tenista S. Žemla, který v posledním kole porazil Dr. Justa.

Pokud mě se týče (Ing. Jaromír Hainz), narodil jsem se v Praze blízko Podskalí a tam jsme i bydleli. Pak jsme se přestěhovali do domu mého dědečka na Vinohrady, kde jsme bydlili několik let. Když se moje matka rozvedla s mým otcem, byl jsem vchovan na statku u mého strýce Tomka v Kličanech, kde jsem i začal chodit do první třídy. Moje matka se opět znovu provdala za pana Jindřicha Nováčka v roce 1927 do Poděbrad a od té doby žiji v Poděbradech. Již v době mého mládí, kdy jsme bydleli hned v tenisových kurtů, dnes již ale neexistujících, protože tam je park, jsem se věnoval tenisu. Napřed s dřevěnou pálkou, a potom, když mi bylo 11 let, dostal jsem raketu a začal jsem hrát vedle na kurttech. V roce 1937 se moje matka opět rozvedla a přestěhovali jsme se v Poděbradech do nyní Palachově ul. 591/II. Moje matka mi zemřela 15. 7. 1969 v Rychnově nad Kněžnou, měla svůj byt v Rokytině v Orlických Horách, kam dojíždíme. Je to krásný dům s velkou zahradou, kde v létě trávíme s rodinou svůj čas. V tenise jsem byl dost dobrým hráčem, byl jsem třetím až čtvrtým hráčem v Poděbradech a dnes, kdy mi je již přes 78 let, jsem již jen

čestným členem mého klubu. Mimo tenisu jsem se věnoval též kopané a hokeji. Ještě dnes jezdím do Prahy na Český svaz ledního hokeje, kde jsem členem Středočeského svazu ledního hokeje. Od roku 1984, kdy mi odešel můj bratranec Sláva Hainz, jsem začal chodit do různých matrik hledat moje prapříbuzné a tak se mi to myslím celkem podařilo. Dostal jsem se až k datu 9. 1. 1637, od tohoto data, kdy vznikly první matriky, začíná můj rod Hainzů až do dnešního dne.

Pokud se ještě pamatují tak můj rod Hainzů má ještě snad potomky na severu Čech a to v Trutnově, kde je Hubert Hainz myslivcem a má potomky snad ve Stříbrné Skalici.

(konec I. části, 2. díl o rodu Hainzů v příštím čísle)

Sestavil Ing. Jaromír Hainz z Poděbrad

KULTURA

OMLUVA

Technickým nedoplněním při přípravě posledního čísla byl článek pod titulem Když za kulturou, tak do Dobřichovic podepsán jménem Václava Sokola, který jeho autorem není. Text poskytl redaktor p. Martin Chmátal. Jeho jméno jsme pak pod jiným článkem uvedli s překlepem. Oběma autorům, a především čtenářům, se omlouváme.

Redakce

CO BYLO

V sále dr. Fürsta prakticky jeden podnik sřídá druhý. Téměř každý weekend se něco děje, nejen tamale i na řadě jiných míst. (Není ostatně nezajímavé prohlédnout si soupis společenských a kulturních akcí, které byly v sále dr. Fürsta uspořádány za poslední rok a půl. Vísí ve vitrině Společnosti Dobřichovice před obchodním domem.) A děje-li se, pak je to navíc vesměs zajímavé, originální, či vybičející k zaznamenání i k reflexi. Kolik jen výrazných osobností naší současné kulturní scény mohl sál přivítat!

Ne všechny podniky se redakci podařilo zachytit podrobněji a vydat o nich své svědectví. Kromě níže popsaných a šire zhochovených se mohly děti polští divadelním představením Kocourkov (18. 3.), příznivci meditativnímu vyprávěním manželů Vopalkových (1. 4.). V Dobřichovicích a v blízkém okolí se toho děje opravdu hodně a je dost náročné vše nejen sledovat, ale i navštěvovat, podávat o bezkých věcech zprávu svým bližním, hodnotit, rozebírat i kritizovat. Redakce Kukátka sama a její nejbližší spolupracovníci zvládají jen část toho, co by bylo třeba pokrýt, alespoň pokud jde o základní informace. Proto invitá jakoutkoli pomoc, jakékoli reakce, ohlasy, recenze či stručné zprávy o veskerém kulturním a společenském

děni v celé obci i v jejím okolí. Jsme přesvědčeni, že nejde jen o modus zviditelnění v přítomné chvíli, ale že za nějaký čas bude velmi zajímavé se k takovým textům vracet. Nejen pro naše děti, ale zřejmě i pro nás samé. Zároveň vyjadřuje poděkování všem, kteří onu pomoc již ochotně poskytl i s jejichž texty se členáři již na stránkách Kukátka mohli setkat.

Redakce

**

KONCERTY * PŘEDNÁŠKY * VÝSTAVY * DIVADLO

KONCERTY

RITORNELLO SE VRÁTILO

(„Spěv, husle, duďy, moldánky, kolovrátek, cimbálek, fistula, ciňk, šalmaj, dulcian, viola, basička, loutna, tiorba a cyhára, positiv, bubny, brumle, fanfrynoch“)

Ritornello je v barokní hudbě kratší úsek, zpívaný nebo hraný opakovaně mezi ostatními částmi díla. Ritornello je působivé tím, že se ve skladbě víckrát vrací.

Ritornello je také název komorního souboru proslulého svou objevnou a vpravdě poetickou interpretací barokní hudby nejen v tuzemsku, ale zejména v zahraničí, kde je zván ke koncertování na významných setkáních s barokní hudbou. Hudba souboru je založena na hluboké znalosti dobové teorie i praxe. Ritornello užívá bohatého spektra původních nástrojů nebo jejich kopií. Založil jej a vede zpěvák, multiinstrumentalista, neúnávný hledač a vynikající znalec teorie i praktické hudby a pramenů Michael Pospíšil, osobnost vpravdě pozoruhodná, důvěrně známá nejen zdejšímu a tuzemskému publiku, ale i obecenstvu řady evropských zemí. Soubor proslul v tuzemsku i v zahraničí v poslední době zejména excelentními nahrávkami díla Adama Michny z Otradovic (*Loutna česká* etc.), které rovněž představil našemu publiku před časem v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku.

Ritornello se vrátilo. Do Dobřichovic 12. 2. 2000. Tentokrát s unikátním repertoárem čerpaným z doposud nevydaných pramenů z 2. poloviny 17. stol., jenž se vztahuje k období *Masopustu*. Ano, s oním dnes již slavným programem, nazvaným *Masopust již nastal* s podtitulem *bakchaniské a satyrické zpěvy českých barokních krčm a refektářů*. Je to zvláštní a doposud nepřilíží známá tvář barokní hudby. Chytrá, plná života, lehkosti, vtipu, ironie, nadsázky. Je velkou zásluhou neúnávného hledače M. Pospíšila, že tuto hudbu předkládá novodobému publiku. A je dvojnásobnou zásluhou, že ji předkládá tak, jak ji v Dobřichovicích představilo v doslova hvězdném složení. Kromě M. Pospíšila, který se postavil za varhanní positiv a zvládl řadu dalších nástrojů, cinkem počínaje a replikou barokního klárinetu konče, přijel excelentní kontratenorista Jan Mikušek s úchvatně znějícím barokním cimbálem, violoncellista Marek Štrýncl, jinak vedoucí renomovaného souboru Musica florea, loutnista a hráč na řadu nástrojů včetně kouzelných

[16]

KUKÁTKO 2/2000

renesančních dud Tomáš Najbrt a také živelný, způsobem hry doslova strhující bratislavský houslista Miloš Valent. Dlužno zajisté doplnit, že jako host neplánovaně, avšak úspěšně vystoupil také p. Pavel Macák. Téměř plný sál zažil večer, na který se nezapomíná.

WP

**

IVAN HLAS - NAHLAS

Na recitál rockového zpěváka Ivana Hlase jsem se těšil už od chvíle, kdy mi byl znám jarní kulturní program sálu Dr. Fürsta. Nejen, že si mne získal svými písničkami a hudebním doprovodem k filmu Šakali léta, ale po celou dobu svého uměleckého působení je ryzím představitel "hanspaulské kultury", která mu tepe přímo ze srdce.

Na koncertě 4.3.2000 předvedl daleko širší rejstřík svých hudebních a textových počinů. Ukázal, že si bravurně poradí jak s country, rockem, folkem, tak s baladickými písněmi - ale ze všeho je cítit jediný inspirační zdroj a tím je Hanspaulka.

Potud dramaturgie večera nezůstala nic dlužná. Méně profesionalitu si na vrub připsali zvukaři, kteří asi nepočítali s velikostí dobřichovického sálu a nepřipusobili jeho ozvučení specifitějším podmínkám. A tak v první polovině koncertu dostaly naše bubínky pořádnou masáž, na úkor textové srozumitelnosti. Škoda jak pro nás posluchače, kteří jsme odezírali ze rtů, tak pro Ivana Hlase, který ani netušil, že nám text uniká.

V minulém Kukátku jsem přelhalo zpěv na nezaměnitelnou atmosféru koncertu Jaroslava Hutky právě pro onu srozumitelnost, o čem se zpívá. Možnost vytvořit během koncertu Ivana Hlase něco podobného byla promarněna díky neprofesionální či ledabylé zvukařině. Snad jen na omluvu zvukařů je to, že plně respektovali název doprovodné kapely a posluchači mohli konstatovat IVANHLASBYLNAHLAS.

Martin Chmátal

**

POZDRAVPÁMBU (Sál Dr. Fürsta 26.3.2000)

Jistě tomu nechtěl, ale přesto se stal legendou. Mnoho jsme slyšeli o něm, občas i něco od něj. Pamatuju se na hanebný a hanobící článek v Mladém světě (1974?) "Případ Magor" - to bylo také o Svatopluku Karáskovi. Skupina Plastic people, český underground - pro komunisty sůl v očích, pro ostatní záblesk naděje. Skandalizování, proces, věznění, přímá souvislost se vznikem Charty 77 - to je dnes už známá historie. Svatopluk Karásek to nedávno krásně popsal v knize rozhovorů "Vino Tvé výborne". Neuvěřitelné příběhy obsahují mnoho odvahy, statečnosti, ale i humoru a poezie. Normalizace Karáska s rodinou vyhnala do Švýcarska, kde působil úspěšně jako evangelický duchovní. Po roce 1989 se vrátil a stal se farářem v kostelích, kavárnách i hospodách. Karásek byl vždy mluvčím skupiny Pozdravpambu, hrájou a zpívají v kostelích, kavárnách i hospodách. Karásek byl vždy mluvčím evangelia, zejména v jeho lásce k "nižším" vrstvám, k lidem nezakotveným či zavrženým. Tim také patřil k undergroundu - opravdu nešlo o salónní exkluzivitu estétů či snobů. Vyšlo několik gramofonových desek, CD, magnetofonových

KUKÁTKO 2/2000

[17]

nahrávek, několik písniček jsem znal, některé "zlidověly". Přestože jsem toto všechno věděl, na koncert v Dobřichovicích jsem byl zvědav: jaký je vztah mezi legendou a skutečností?

Od první písně do poslední jsem víc a víc legendu chápal. Písňné burácely, plný sál byl písniemi naplněn k prasknutí. "Ženský ty sou fajnový", "Řekni d'áblovi ne", skupina nešetřila energií, hrála a zpívala naplno, potlesk odpovídal a Karásek přídával. Bylo to strhující, velkorysé, uvolňující. V takové atmosféře se nechce ani rozlišovat, ani kritizovat a nejmíň ze všeho přestat: hudba vás nese orlím letem. Snad až druhý den se mi zdálo, že něco bylo trochu "prvoplánové" - například husitský chorál "učesaný" obrozeneckým 19. stoletím. Rozhodně to ale byl nezapomenutelný večer, jistě jsem nebyl sám, kdo byl rád, že mohl legendu doplnit o třetí rozměr skutečnosti.

*

KAREL DIEPOLD

Vystoupení folkového písničkáře v průběhu stejného koncertu bylo trochu ve stínu skupiny Svatopluka Karáska, ale neprávem. Inteligentní texty si k posluchačům našly cestu a byly milým obohacením večera.

Pozn. red.: O vernisáži výstavy koláží Pavla Holeky, která proběhla při koncertu, píšeme v oddílu o výstavách.

**

NÁSLEDUJ MĚ SLZY (Lacrimae - Sál Dr. Fürsta, 12. 4. 2000)

Už název naznačuje, že předvelikonoční koncert Jany Lewitové a Milošlava Šudenta byl v příkrém kontrastu ke koncertu skupiny Pozdravpámbu, jehož hlasitost byla ještě zmnožena vši dostupnou zesilovací technikou. Jemný a jasný mezzosoprán Jany Lewitové, doprovázený komorním zvukem barokní loutny byl ale jistě zážitkem rovnocenným. Bylo něco tklivého, křehkého a nesmírně sympatického ve vystoupení mladých umělců. Píseň, jejíž název je titulem tohoto článku, zní:

*At slzy přijíti z pramení.
Chci jít za černým plátek
skřehotajícím temnou nocí.
Zhasněte zbytečná světla.
At ima skryje mou tiseň.
Z věže šestí svrhli mou radost.
Vy stíny pekla, nehleďte za světlém.
Tam vládne jen opovržení.*

Text Johna Dowlanda ze 17. století jakoby předjímá temnou romantiku Williama Blakea. Ale tragický pocit nebyl jediným poselstvím osobitě ranně barokní anglické hudby. Bylo krásné sledovat ten výjimečný koncert na pozadí Holekových koláží, které jakoby byly pro ten večer vytvořeny.

Václav Škol

[18]

KUKÁTKO 2/2000

**

C&K VOCAL PO DVACETI A JEŠTĚ PO DESETI LETECH

Je to neuvěřitelné, ale již třicet let, tj. od roku 1969, působí na naší hudební scéně skupina C&K Vocal Jiřího Cerhy a Ladislava Kantora. Neuvěřitelné se mi to zdá proto, že při posledních jejich písniček na koncertě, který se konal v sále dr. Fürsta 15. dubna tohoto roku, jsem si uvědomila, jak jsou jejich texty pořád aktuální. Stejně jako básně Villona, Prevarta nebo Halase, které zhuudebnili. Perfektně sladěné vokály s spolu s inteligentním průvodním slovem Ladislava Kantora vytvořily příjemnou atmosféru večera, takže si diváci svým potleskem vyžádali několikero přídavků. Myslím, že i protagonisté odcházeli po koncertě spokojeni.

M/K

**

VÝSTAVY

AFRICKÁ ODYSSEA OČIMA A OBJEKTIVEM KHALILA BAALBAKIHO

Někdy na počátku tohoto roku uspořádala První loketská kulturní společnost, občanské sdružení provozující všelike zajímavé kulturní aktivity, výstavu fotografií Khalila Baalbakho, která zachycuje život obyčejných Afričanů tak, jak je poznali členové týmu, který sleduje osudy čapů černých. Jakmile se o tom po internetu rozletěla zpráva (ostatně dokumentovaná působivými fotografiemi z vernisáže i samotnými fotografiemi s komentářem (pro zájemce: adresa je tato: <http://capi.internet.cz/vystava>), kontaktovala Společnost Dobřichovice ve spolupráci s komisí životního prostředí autora i celý tým a požádala je o prezentaci téhož v Dobřichovicích, spojenou navíc s přednáškou o projektu jak pro veřejnost, tak pro zdejší školu. Vše se zdařilo dojednat překvapivě snadno, a tak mělo dobřichovické publikum opět možnost participovat na věci svrchovaně zajímavé a nahlédnout do zákulisí projektu, který má značný mezinárodní ohlas i dopad. O Africké odysseji, mezinárodně koordinovaném projektu pozorování života a tahu čapů černých, píšeme na jiném místě. Zde budí řeč o zmíněné výstavě fotografií. Jejich autor, mgr. Khalil Baalbaki (nar. 1963 v Kuvajtu), vystudoval dokumentaristiku na pražské FAMU a věnuje profesionálně fotografii a jako majitel firmy ANGELES - fotografie. Je s projektem Africká odyssea spojen velmi úzce, spolupracuje s ním vlastně již od jara 1995, a to nejenom jako fotograf, ale také jako tlumočník a vyjednavě. A právě v této funkci má řadu možností zachytit na fotografiích zajímavé situace, s nimiž se na vypravách za čapy on i jeho kolegové potkávali, a obdarovat tak kouzlem neopakovatelného okamžiku i další spřízněné duše. A tak jsme mezi 4. a 19. březnem letošního roku mohli v sále dr. Fürsta nasát kus magické atmosféry africké krajiny, sídel, chýší, obchodů, hospodářů i bojovníků, starců, pastevců i přemadherných dívek na zhruba 50 velkoformátových černobílých i barevných fotografiích. Při práci, při radosti a zábavě, na tržišti nebo jen tak při zvědavém okukování cizinců vybavených podivnými přístroji a hledajícími podivné ptáky s "batůžky" a anténkami, kteří přilétají z nepředstavitelné dálky. Vše doplněno zasvěcenými i vysvětlivými

[19]

KUKÁTKO 2/2000

popiskami. Nejlépe snad vznik tohoto souboru obrazových dokumentů popsal další člen expedice, ornitholog RNDr. M. Bobek: "Kristýna, Viktor, Oskar a další čapí nás zavedli do mnoha koutů Afriky. Trmáceli jsme se za nimi auty, na koních i na mulácích, na kolech i pěšky. Spali jsme někdy pod africkou oblohou, jindy v chatkách z hlíny a bambusu. Neustále jsme se seznamovali s novými a novými lidmi. Mnozí nám pomáhali. Někteří se stali našimi přáteli a poodhalili nám své soukromí. A právě o nich, o Afričanech a jejich každodenním životě, je výstava Khalitových fotografií."

Khalil Baalbaki sám tako slova doplnil zajímavým vyprávěním a o své zážitky se ochotně dělil s návštěvníky prakticky po celou dobu otevření výstavy. Zkrátka nepřišli ani děti, jimž věnoval jedno dopoledne prohlížení a povídání. V rámci výstavy se uskutečnila i přednáška o Africké odysseji RNDr. Františka Pojera, přímého účastníka celého sledování i expedice do Afriky, která na dalších mnoha desítkách diapozitivů ukázala další zajímavosti tohoto mimořádného projektu. Výstava mohla být i překvapením pro mnoho zájemců, zvyklých na současnou reportáž z Afriky, v nichž nezřídka převažuje spíše napětí, katastrofy, násilí, bolest a neštěstí. Zde panovalo ovzduší pohody, kouzlo obyčejného, všedního dne, ono dobrodružství každodennosti. Tíha života, bezpochyby někde za pomyslnou oponou přítomná, byla jaksi náhle méně vidět a cítit. Přinášelo to prazvláštní napětí i pocit nezkalené radosti.

Jen několik měst v naší republice se zatím mělo možnost potěšit tímto unikátním souborem fotografií. Výstava se po Rakovníku a Zlíně to tiž v těchto chvílích přesouvá do Senegalu, tedy tam, odkud k nám její půvabné a pohodové poselství přišlo.

PAVEL HOLEKA – VÝSTAVA (26.3. – 16.4., vernisáž v průběhu koncertu 26.3. 2000)

Úvodní slova při zahájení výstavy:

Vedle zpěvu je i výtvarná práce snahou o dorozumění. Podle různých druhů má i různé možnosti. Jinak nás osloví pomník, jinak gobelín, jiné sdělení může nést karikatura. Zdá se mi, že koláže Pavla Holeky se typem sdělení podobají dopisu. Dopis bývá osobní spojnici mezi pisatelem a adresátem, v našem případě mezi Pavlem Holekou a každým z nás. Ten třetí bývá nadbytečný a proto můj vstup nebude dlouhý.

K dopisu ukazuje materiál: vše je tu z papíru, bílého, černého, barevného nebo potěšněného. Chybí tu slova, v dopisech rovnaná do řádků, z nichž mnoho odhalí grafolog. Dávno se ví, že rukopis je obrazem pisatele, dokonce odradem jeho duše. Co by si ale počal grafolog, když by zde nenašel své řádky? Řádky ne, ale řád ano. Nedávno jsem viděl Pavla psát, a byl jsem překvapen, do jak vodorovných řádků radí svá nevelká písmena. Šlo jen o prosté sdělení, a přece stály řádky v uctivé vzdálenosti jedna od druhé, ale ne tak, že by vznikalo prázdno. Písmena se mezi sebou nevyvyšovala, ale když bylo některé velké, dalo o sobě vědět. Je to už dávno, co se děti ve škole učily krásně psát, v mém mládí už na tom málo záleželo a obávám se, že pokrok pokračuje dál proti kultuře psaní. A přece se na písemném projevu pozná, jaký kdo jsme. Platí to i o výtvarné řeči Holekových dopisů, jeho koláží či vytrhaných básní. Ta řeč není příliš hlasitá, ale stojí za to snažit se porozumět jejímu tichému poselství. Jeden z Holekových katalogů byl uveden citátem z dopisu Jiřího Koláře, jehož jméno se mezi kolážími dá těžko opomenout. Možná, že byl Kolář Holekovým učitelem, zde ale vzniklo dílo světybné. Básně spolu nevstupují do soutěže, existují souběžně vedle sebe – napsal kdysi St. Exupéry. Když jsem nedávno procházel Kolářovu výstavu, uvědomil jsem si, jak důležitou roli tam hraje destrukce. Objevení nového půvabu destrukovaných klasických děl

[20]

KUKÁTKO 2/2000

připomíná trik Kolumbova vejce - ale ten je přece také destrukcí. Za Kolářovou bohatou hrou obraznosti bylo často vidět potutelný úsměv venkovského kluka, trhajícího žábám nožičky. Naše generace, která v mládí nemohla cestovat, byla v umění odkojena reprodukcemi. Milovali jsme ty potěšené papíry a strávili nad nimi dlouhé hodiny ve snění o krásách umění a života. Rozřezat ty obrazy krásných žen, na to musí být nátura - kus sadisty bývá ale i v chirurgovi.

Přeháním: vím, že pan Kolář je nesmírně hodný člověk, který celý život pomáhal mnoha lidem. Ale něco v jeho díle upomene na mýtus Faustův: za poznání, i umělecké, se draze platí: někdy i vlastní duši. Proto je mezi umělci tak velké procento lidí psychicky vyvinutých. Umění vyžaduje bezbřehou svobodu, proto často souvisí s hříchem, tímto rodným bratrem šilenství.

Naproti tomu zodpovědnému, ohleduplnému, skromnému člověku je těžko dělat umění. Běží s vážným handicapem, ale kromě vlastních lidí mu jeho handicap nikdo neuzná. Je ohleduplný i při trhání reprodukcí, je takový, nemůže jinak. Ale slibil jsem, že nebudu mluvit dlouze: každý z nás jsme dostali od Pavla Holeky dopis. Je v tichém, křehkém, ale závažném poselství jeho koláží, přečteme si je každý po svém.

Václav Sokol

PŘEDNÁŠKY

POVÍDÁNÍ O SVATÉ ZEMI

V sobotu 12.2.2000 se v sále Dr. Fürsta uskutečnila přednáška "Povídání o Svaté zemi". Před naplněným sálem autoři Stanislav Předota (člen souboru Schola gregoriana Pragensis) a páter Josef Pecinovský (místní farář) vyprávěli o svých dojmech z návštěvy významných poutních míst v Izraeli. V zajímavé přednášce s promítáním fotografií seznámili posluchače nejen s navštívenými místy, ale i s dávnou historií židovského národa.

Byl to hezký, poučný i emotivní večer.

**

AH

KRISTÝNA, DOMINIKA, VIKTOR, KRYŠTOF A TI DRUZÍ ... (aneb <http://cupi.internet.cz>)

"Rok co rok opouštějí miliony tažných ptáků svá hnízdiště a odlétají na jih. Prací tak je jejich z nejmajímavějších přírodních jevů; přestože ho ale vědci zkoumají více než sto let, stále o něm víme přehledně málo. Teprve v poslední době nám moderní technika umožňuje sledovat ho téměř v přímém přenosu." Tato slova vepsal jako úvod k internetové stránce Africké odyssey ornitholog RNDr. František Bobek. Africká odyssea je unikátní projekt, který se zabývá sledováním života a tahu vzácných čapů čemých. Díky miniaturní vysílače, kterou čap dostane, je možno prostřednictvím satelitů monitorovat jeho pohyb

KUKÁTKO 2/2000

[21]

Mnozí "pamětníci" si jistě vzpomenu na již legendární čapici Zuzanu, jini zase před dvěma roky možná sledovali na internetu či v televizních vstupech prakticky přímý přenos dění na čapím hnízdě v brdských lesích s čapici Kristýnou v hlavní roli - od samotného počátku hnízdění přes sezení na vejcích, líhnutí mláďat, krmení a dramatické chvíle při bouřkách a průtržích mračen, kdy matka vlastním tělem chránila bezbranná mláďata, až po jejich první nesmělé pokusy o vylétnutí z hnízda. Právě tehdy se ukázalo, jak napínavé, vpravdě dramatické je udržet mláďata naživu a doplňat je do takového stavu, aby byla schopna sama před zimou přeletět do Afriky. Jak rychle jim čas běží! Ukázalo se také, kolik nástrah, komplikací a nebezpečí na čápy čeká při této jejich vpravdě magické pouti.

V sobotu 11. 3. zavítal v rámci doprovodných programů, doplňujících výstavu Africká odysee (o níž píšeme na jiném místě) do Dobřichovic jeden z těch badatelů, kteří stáli u samého zrodu tohoto projektu, ornitholog RNDr. František Pojer. Přijel sám, neboť ostatní členové týmu právě připravovali nové hnízdo již vracejícímu se sledovanému čapímu páru. Sám - nesám, neboť ho obklopovala kulisa nádherných fotografií Khalilia Baalbakiho a protože přivezl několik krabic dalších nádherných diapozitivů. Byly o čápech i jiných ptáčích, byly o historii projektu, sledovaly cestu týmu do Afriky na zimoviště hlavních hrdinů tohoto napínavého příběhu. Při promítání vyprávěl a bylo to tak zajímavé, že se podvečer protáhl skoro na tři hodiny. Vyprávěl o tom, jak to vše vzniklo, jak se udělá, aby čáp dostal "batužek", jak to celé pak funguje a jaké patálie také mohou nastat. Nekonečný, anonymní čapí příběh se v jeho vyprávění stal náhle příběhem důvěrně známým, čapí hrdinové měli svá jména i své konkrétní osudy. Mnoho zajímavých doplňků přidal také fotograf Khalil Baalbaki, jenž navíc přivezl spoustu zajímavých předmětů z Afriky, od šperků přes předměty denní potřeby až po jednoduše hudební nástroje. Ty udělaly radost zejména dětem. Byl to vydařený podvečer. Uprímný a dlouhý potlesk byl důkazem, odměnou i příslibem. Odcházeli jsme předjarním večerem ke svým popisným číslům a myšleli na ony podivuhodné letce a na jejich ještě podivuhodnější příběhy.

Čapí život je ovšem dynamický. Ve chvíli, kdy budete číst, vážení čtenáři, tyto řádky, bude už v čapích příbězích napsána spousta nových kapitol. Ano, vrátili se tentokrát ve zdraví. Ano, vrátili se oba. Ano, sešli se a jsou zase spolu. Těžko jim je ale letos zaházdit. A příběh/drama pokračuje ...

WP

CO BUDE

**AKTUALIZOVANÁ VERZE PŘEHLEDU POŘADŮ
V SÁLE MUDR. F. FÜRSTA ČI V KOSTELE SV. MARTINA A PROKOPA V KARLÍKU
PRO JARO A LÉTO 2000.**

27.5. Sobota 20.00

HOUSLE A JEJICH PROMĚNY

Eva Lustigová - housle, Jana Klímtová - klavír (skladby J. S. Bacha, L. van Beethovena, J. Brahmsa)

[22]

KUKÁTKO 2/2000

3.6. Sobota 16.00

Z NAŠEHO KRAJE

Vernisáž prodejní výstavy fotografií z našeho kraje Jany Špichalové a Jaroslavy Perglové. Výstava potrvá do 18.6.2000, otevřeno soboty, neděle 12 - 17 h.

11.6. Neděle 17.00 v kostele sv. **Martina a Prokopa v Karlíku**

SCHOLA BENEDICTA

Ženská schola, vedená členem souboru Schola gregoriana Pragensis Jiřím Hodinou, zaměřená na interpretaci gregoriánského chorálu, se představí se svým programem *Lumen verbi - Svělo slova*.

17.6. Sobota 20.00

DIVADLO FIKAR

J. N. Štěpánek: *Kýž bych se byl neoženil!*

8.7. Sobota 18.00 v kostele sv. **Martina a Prokopa v Karlíku**

POCTA J. S. BACHOVÍ

Suity pro violoncello J.S.Bacha - Jaroslav Kulhan (člen Panochova kvarteta) zahraje na mistrovský nástroj postavený p. Tomášem Haškovicem, známým našemu obecenstvu m.j. z koncertů s gambistou Petrem Wagnerem a loutnistou Janem Krejčou.

20.7. Čtvrtek 20.00

EMIL VIKLICKÝ

Trio Emila Viklického a host z USA Benny Goldbin jako sólista na saxofon.

9.9. Sobota - 1. 10. Neděle

ONDŘEJ TUČEK - Odpady v nalezených souvislostech - výstava objektů. Vernisáž 9. 9.

9.9. Sobota 20.00

JAZZOVÝ VEČER S CH. H. PAJC TRIEM

16.9. Sobota 20.00

STARÉ MAĎARSKÉ PÍSNĚ

Vynikající maďarská houslistka a zpěvačka **Agnes Kutas** v solovém recitálu sestaveném z unikátního repertoáru starodávných maďarských lidových balad.

24.9. Neděle 20.00

JEN PÁR SLOK ... Jaroslava Seiferta

Kompozice z poesie a vzpomínek: maminka, dětství, Žižkov, dospívání, první lásky, Praha, láska, ženy, o básnictví. Nejvýraznější témata básnické tvorby Jaroslava Seiferta jsou doplněna ukázkami z jeho vzpomínkové knihy *Lišáky krásy světa*. Učinkuje recitátor a stálý spolupracovník ČRO 3 - Vltava a ČT 2 Rudolf Kvíz.

14. 10.?

VLADIMÍR MERTA

Recitál musikanta, písničkáře, básníka, filmáře a pábitele spojený s vernisáží jeho výtvarných prací

21. 10. Sobota

FLÉTNÁ A KLAVÍR

Mgr. Jana Neubauerová - flétna a doc. Anna Máchová - Heryánová-klavír, komorní koncert

[23]

KUKÁTKO 2/2000

VÝSTAVA SUŠENÝCH KVĚTIN

11. 11. Sobota

PERU - přednáška O. Vilímkové s promítáním diapositivů

**

Dále připravujeme:

- koncert souboru MUSICA PER CINQUE – dechový kvintet, resp. sextet, složený z členů České filharmonie, FOK, SOČR, Orchestru Národního divadla a Janáčkovy filharmonie Ostrava
- samostatný recitál světověznámého koncertního kytaristy a skladatele ŠTĚPANA RAKA a recitály jeho současných i minulých žáků v dlouhodobém cyklu pracovním nazvaném *Koncertní kytara*
- Ing. Jiří Cibulka, PUTOVÁNÍ PO SEVERNÍ AFRICE (Maroko, Atlas a přílehlá oblast Sahary, autorský film spojený s přednáškou a překvapením - říjen či listopad)
- koncert komorního souboru COLLEGIUMMARIANUM s programem z děl J. S. Bacha, A. Vivaldiho a dalších autorů
- recitál významného českého loutnisty a multiinstrumentalisty TOMÁŠE NAJBRTA
- koncert souboru MUSICA FLOREA s programem kantát českých autorů vrcholného baroka
- koncert souboru RITORNELLO s vánočním programem
- recitál písničkáře, básníka a překladatele JIRIHO DĚDEČKA
- pořady poezie v podání recitátora RUDOLFA KVÍZE (Vladimír Holan, křesťansky orientováni básníci věznění v 50. letech, Popelka nazreťská)
- a řadu dalších překvapení překvapivých často i pro samotné pořadatele

**

Dodatek k aktualizované jarní verzi kulturního přehledu akcí v sále dr. Fürsta zveřejněné v Kukátku 1/2000:

Rádi bychom zveřejňovali kulturní program, který vždy platí tak, jak je uvedeno. Život je však těžké plánovat beze změn. Proto se touto cestou omlouváme za změny, které občas nastanou. V tomto případě se jednalo např. o krátké před vernisáží zrušenou výstavu obrazů výtvarníka Jiřího Bryndy. Věříme, že sledujete i plakáty, vitriny Společnosti Dobřichovice a vitriny před Sálem MUDr. Fürsta, tam lze nalézt pravidelně aktualizované verze programu, případně změny a podrobnější informace o programech i účinkujících či vystavujících. Nevísi-li plakáty, může to znamenat, že se akce nekoná. Chcete-li mít jistotu, neváhejte zavolat. Kontaktní spojení je pravidelně zveřejňováno na letáčích i v Kukátku.

I právě uvedený seznam obsahuje položky, v nichž některé konkrétní údaje zatím nebylo možno precizovat. Přesto jsme se rozhodli je uvést, i když neuplně či s otázkami, vzhledem k důležitosti informace pro skutečné zájemce. Veškeré další doplňující údaje budou publikovány v dalším programovém letáku či ve výše uvedených vitrinách.

Redakce

[24]

KUKÁTKO 2/2000

Sál Dr. Fürsta, ul. 5. května 3, Dobřichovice

Provoz sálu – Diman s.r.o.

Hlavní organizátor akcí – Společnost Dobřichovice

Na některých akcích se podílejí účinkující, vystavující, Osvětová beseda, komise životního prostředí a obec Dobřichovice formou grantů.

Předprodej vstupenek obvykle v prodejně potravin paní Chadimové, 5. května 12/7.

Kontaktní adresa – Ing. Magda Havlíková,
Za Mlýnem 888, 252 29 Dobřichovice
tel. 991 10 31, 0602-660 960

SPORT

VOLEJBALOVÉ LEGENDY NA SOKOLOVNĚ A DALŠÍ PŘEKVAPENÍ

Halová sezóna je u konce a mistrovské soutěže v jednotlivých sportech patří minulosti. Ještě před lety přípravou na další ročník však zpravivá přichází několikatýdenní období různých turnajů. A právě na ty, které se budou konat v Dobřichovicích, bych chtěl čtenáře Kukátka pozvat.

Tim časově nejvzdálenějším, ale nepochybně nejdůležitějším je mezinárodní turnaj dorosteneckých reprezentačních družstev ve volejbalu. Turnaj, nad kterým převzal záštitu starosta naší obce dr. Kratochvíl, se uskuteční v Dobřichovicích ve dnech 29. června – 1. července 2000 jako doprovodný bod programu všesokolského sletu. Přesný program nebyl do uzávěrky znám, neboť některá družstva doposud nepotvrdila svou účast. Předpokládá se však účast 4-5 reprezentačních družstev dorostenek a stejný počet družstev dorostenců. Naše jednota je z pověření ČOS hlavním organizátorem celé akce, při přípravách však užce spolupracujeme s představiteli volejbalové sekce ČOS a některými pracovníky volejbalového svazu. A odtud titulek. K našim nejbližším partnerům patří pánové Krob a Kop, oba významné volejbalové legendy. O něco starší Miroslav Krob, majitel stříbrné medaile z ME 1950 ze Sofie, se později, již jako trenér, zasloužil o významné úspěchy Aera Odolena Voda se kterým postoupil do nejvyšší soutěže a přivedl ho k několika mistrovským titulům. Rozsáhlejší sbírku sportovních úspěchů má Petr Kop – 1962 stříbro z ME v Moskvě, 1964 stříbro z OH v Tokiu, 1966 zlato a titul mistra světa z Prahy, 1968 olympijský bronz z Mexika. Společně pak vedli jako trenéři národní družstvo Československa v letech 1974-76. V souvislosti s připravovaným turnajem již oba několikrát Dobřichovice navštívili a přestože věkový rozdíl mezi námi je značný, ukazuje se, že zdaleka nemusí vždy být k neprospěchu. Věříme, že kromě dobré organizace přinese turnaj i hodnotné sportovní výkony a sportovní občany si proto dovolujeme pozvat.

Další dva turnaje proběhnou v režii basketbalistek. Nejprve to bude 1. ročník turnaje žákyn, na který kromě dobřichovických děvčat pravděpodobně přijedou i družstva ze Sadské, Berouna a Sparty Praha. Turnaj se koná o víkendu 27.-28. května pod záštitou dlouholetého nositele basketbalové myšlenky v Dobřichovicích doc.ing. Bohumila Kubáta,Csc. Pro naše družstvo to bude první větší událost a hlavní

KUKÁTKO 2/2000

[25]

ambici hokej asi bude odehrát co nejdůstojněji několik utkání se soupeřkami vesměs již řadu let hrajícími příslušné soutěže.

O víkendů 10.-11. června se uskuteční již druhý ročník turnaje dorostenek. Účast přislíbila i družstvo z Mostu, Sparty Praha, Slaného, Jirovcova nám. v Praze a Plzně. Na rozdíl od turnaje žákyně můžeme v tomto případě očekávat od našeho družstva i dobré výsledky, neboť v právě ukončené soutěži obsadilo ve středočeském oblastním přeboru pěkné 6. místo.

Diváky, a nemusejí to být jenom rodiče hrajících děvčat, zveme tedy do sokolovny i na košíkovou.

Ing. Jiri Cejksler

PRVNÍ VOLEJBALOVÁ LIGA - KONEČNÁ TABULKA 1999-2000

Se stručným zhodnocením působení našeho družstva mužů v sezóně 1999-2000 první volejbalové ligy se čtenáři mohli seznámit v Informačním listu z 10. dubna 2000. Uvádíme proto jenom závěrečnou tabulku:

1. Havířov	36	30	6	94:39	66
2. Matfyz Praha	36	26	10	85:53	62
3. Benátky n.J.	36	25	11	85:66	61
4. Dobřichovice	36	24	12	85:55	60
5. Technika Praha	36	18	18	74:70	54
6. Staré Město	36	15	21	72:72	51
7. Česká Třebová	36	15	21	70:79	51
8. Poštorná	36	13	23	57:84	49
9. Č. Budějovice	36	13	23	57:74	49
10. Tábor	36	4	32	32:104	40

CO NOVÉHO V DOBŘICHOVICKÉM FOTBALE

Oddíl kopané žije v současné době především rekonstrukcí svého hřiště. Členové odpracovali mnoho hodin a nový trávník utěšeně houstne. Zdá se, že se nám dílo podaří a již na konci srpna přivítáme první soupeře na jeho krásné zeleném povrchu.

Postup prací.

Bylo zrekonstruováno zavlažování. Prokopali jsme ze sklepa do studně novou trasu pro položení nového potrubí a sacího koše. Ve sklepech je nové, velmi výkonné čerpadlo (můžeme naráz stříkat i 6 kačenami). Hadice jsou zahloubeny pod běžeckou dráhou, takže už o ně nebude nikdo zakopávat.

Byl rozrušen povrch starého trávníku a na něj bylo navezeno cca 25 nákladních automobilů materiálu (písku a zeminy). Vše bylo promícháno a rozhrmuto a potom ručně hráběmi uhrabáno. Potom se konečně selo kvalitní travní semeno. Opět ručně. Další hrabání a ruční válčování. Pak se již začalo se zavlažováním. Na jaře dorovnáme nerovnosti další prosátou zemínou, dosíváme a dál kropíme a sekáme.

V kabinách byla zavedena nová elektrická instalace a místo starých karem na propan butan byly instalovány nové bojlerky na ohřev teplé vody. Také klubovna dostala nový kabát a je skutečně velmi útulná.

Postavení našich družstev je ovlivněno tím, že na podzim se hrála všechna utkání na hřištích soupeřů. Na jaře hraje áčko vždy v sobotu v 10,15 hod. na Mořině. Běčko hraje vždy v neděli v 11,30 hod. v Řevnicích. Žáci mají své zápasy vždy v sobotu v 10 hodin v Letech.

Nejvíce gólů za áčko vstřelil Jakub Halenka - 7 a Filip Háva - 5. Nejvíce branek za běčko vstřelil Petr Větrovec - 9 a Filip Háva - 4.

Dobřichovičtí žáci nastupují nejčastěji v sestavě: Tláškal Marek, Simandl, Pizur, Kopecký, Straňák, Tláškal Lukáš, Císař, Prosícký Ondra, Hladovec, Štědroňský, Prosícký Michal, Gardavský a Roháček.

Tabulka III. třídy - odd. A

1. Líbeň	19	19	0	0	113:11	57
2. Jesenice B	20	14	1	5	63:32	43
3. D.Jirčany	20	13	2	5	57:37	41
4. Davle	20	10	3	7	43:30	33
5. Jilové B	20	9	4	7	33:34	31
6. Hradištko B	20	9	3	8	41:40	30
7. Slapy	20	9	3	8	39:38	30
8. Bojanovice	20	8	3	9	40:44	27
9. Radlík	20	6	5	9	37:49	23
10. Dobřichovice	20	5	4	11	26:63	19
11. D.Břežany	20	4	6	10	32:40	18
12. Vestec B	19	4	4	11	32:58	16
13. Všenory	20	3	5	12	29:62	14
14. Lišnice	20	3	3	13	25:72	12

Tabulka IV. třídy - odd. B

1. Hvozdnice B	14	11	3	0	33:7	36
2. Všenory B	14	9	1	4	52:26	28
3. Kazim B	15	7	4	4	26:17	25
4. Čisovice B	14	6	5	3	36:25	23
5. Řevnice B	15	6	5	4	30:26	23
6. Vonoklasy B	14	6	3	5	30:23	21
7. Měchenice B	14	7	0	7	28:26	21
8. Klmeč	13	6	1	6	33:38	19
9. Černošice B	15	2	5	8	21:39	11
10. Dobřichovice B	15	3	2	10	25:60	11
11. Jiloviště	15	0	3	12	21:46	3

Tabulka žáků - okresní přebor

1. Kazim	10	9	0	1	52:10	27
2. Třeborov	10	7	1	2	40:26	22
3. Černošice	10	6	2	2	32:26	20
4. Řevnice	10	5	1	4	17:13	16
5. Dobřichovice	10	4	2	4	21:15	14
6. Vonoklasy	10	2	3	5	13:43	9
7. Všenory	10	2	1	7	11:38	7
8. Klíncev	10	0	0	10	6:46	0

Také přípravka žáků se hraje pravidelně svoji soutěž a v současné době figuruje na 5. místě.

M. Omáčka, sekretář oddílu kopané

INZERCE

Ceny inzercí v Kukátku 2000:

Obyčklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituru Union banky v Dobřichovicích.

Úhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobřířich), při větších platbách fakturou.

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímký, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, natěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl F I X A
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 0603/427 491
tel./fax: 02/991 2387

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

IBS - Rokal, s.r.o.

IBS-ROKAL, s. r. o.

STAVBY NA KLÍČ

Výstavba rodinných domků na pozemcích zákazníků nebo na vlastních pozemcích v Letech u Dobřichovic. Výstavba je realizována podle individuálních projektů zákazníka, od realizace hrubé stavby až po dohotovení na "klíč".

Případným zájemcům je možné ukázat vzorový dům, který stavíme v Letech u Dobřichovic v lokalitě "Šiltovka".

PRODEJ POZEMKŮ

stavební pozemky s nádherným výhledem do údolí řeky Berounky a na brdské lesy v lokalitě

Dobřichovice – Lety

Výměra pozemků od 800 – 1200 m²

Ceny pozemků včetně inženýrských sítí

včetně přípojky zemního plynu se pohybují v rozmezí 990 – 1.150 Kč/m²

kontaktní adresa:

IBS-ROKAL s.r.o.

Vrážská 121

252 28 Černošice

telefon:

02/51643530

02/51643531

0602/383193

<http://www.ibs-rokal.cz>

e-mail: info@ibs-rokal.cz

PRODEJ STAVEBNÍCH MATERIÁLŮ
IČO: 25 62 75 03 DIČ: 060-25 62 75 03

Velkoobchod - maloobchod výhodné a množstevní slevy

- ✓ zdicí materiály - Porotherm, Hebel, Novatherm
- ✓ maltové směsi - Knauf, Loděnice
- ✓ betonové výrobky - BEST, EKOBET, KB blok a další
- ✓ střešní krytina - Bramac, KM Beta, Tondach, Meinl, Ganshof
- ✓ izolační materiály - Orsil, Dechtochema, JCP
- ✓ sádrokartony - Lafarge - veškerý sortiment
- ✓ střešní okna - VELUX, Solára
- ✓ komíny - Schiedel
- ✓ polystyren - Novopol
- ✓ kanalizační roury + tvarovky
- ✓ dveře + zárubně
- ✓ betonářská ocel

ROKAL PRAHA a. s.
Dobřichovice
ul. 5. května 3
tel.: 991 23 33 p. Soinička
tel.: 991 23 14 p. Svozil

ROKAL PRAHA a. s.
Cernošice
ul. Ke Svarcavě
tel.: 900 026 72 p. Pánek
tel.: 51 64 25 29

ELZED

Silnoproudé a slaboproudé elektroinstalace

PRODEJNA ELEKTROINSTALAČNÍHO MATERIÁLU

Vrážská 15, Praha 5 - Radotín (vedle Technometry), tel./fax: 02/57810529

KABELY, VODIČE
OSVĚTLOVACÍ TĚLESA, ZDROJE
VYPÍNAČE, ZÁSUVKY
ROZVADĚČE, JISTIČE
DOMÁCÍ TELEFONY, ZVONKY
KABELOVÉ LIŠTY, KANÁLY, ROŠTY, ZÁSUVKOVÉ ŽLABY
PŘÍMOTOPNÉ KONVERTORY, VENTILÁTORY
DROBNÝ ELEKTROINSTALAČNÍ A KOTEVNÍ MATERIÁL
NÁŘADÍ PRO ELEKTROMONTÉRY

PO - PÁ 7.00 - 16.30

DLE DOHODY MOŽNOST DOPRAVY MATERIÁLU

ELEKTROINSTALACE

KANCELÁŘ: JIZERSKÁ 328, PRAHA 9 - ČÁKOVICE
TEL/FAX: 02/83933587, 83930441

KOMPLETNÍ SILNOPROUDÉ ELEKTROINSTALACE
DODÁVKY A MONTÁŽE OSVĚTLENÍ
DODÁVKY A MONTÁŽE PŘÍMOTOPNÉHO VYTÁPĚNÍ A OHŘEVŮ
VODY

KABELOVÉ PŘÍPOJKY VČETNĚ ZEMNÍCH PRACÍ
TELEKOMUNIKAČNÍ ZAŘÍZENÍ
ZABEZPEČOVACÍ A POŽÁRNÍ SYSTÉMY
KAMEROVÉ SYSTÉMY, KONTROLY VSTUPU